

ORLICZY (1) *ai*

N sg n orlicz(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Przymiotnik od „orlik” zool. albo „orlica”: Orlicze Layno pić z wodą wmieszawszy w nie wina/
Niemocz padaiącą oddala. FalZioł I 144c.*

BK